

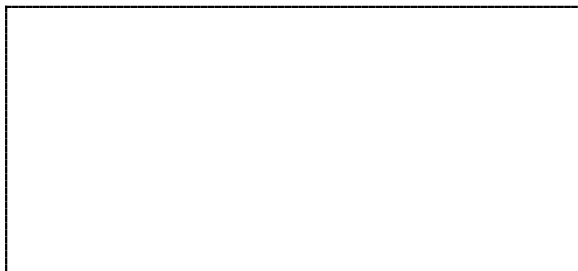

P 902041

PB-PP|B-31126
BELGIE(N)-BELGIQUE

DE BRUG

Maandblad van de Protestantse Kerk Mechelen Noord

behorende tot de Verenigde Protestantse Kerk in België

(verschijnt niét in januari en augustus)

64ste jaargang nr. 9 - november 2020

Drukwerk verzonden tegen verlaagd tarief. Afgiftekantoor: 2800 Mechelen

Afz. / V.U.: ds J.H. Brouwer, Mechelsveldstraat 46, 2800 Mechelen

Website: www.protestantse-kerk-mechelen-noord.be
Facebook: www.facebook.com/VPKBMechelenNoord

Kerkgebouwen Keizerstraat 26-28
Secretariaat: 2800 Mechelen

Predikant: ds. J.H. Brouwer
Mechelsveldstraat 46
2800 Mechelen ☎ 015/20.51.54

**EREDIENST: IEDERE ZONDAG AANVANG: 10.00 u.,
MET KINDERNEVENDIENST EN BABY-OPVANG**

Rekening: **IBAN: BE41 0000 1657 8310, BIC: BPOTBEB1** t.n.v.
Protestants Evangelische Parochie

Rekening: **IBAN: BE97 7512 0773 6149, BIC: AXABBE22** t.n.v.
Diaconie Keizerstraat

Gods nieuwe wereld

Ik hoef u er niet meer van te overtuigen, dat we hier op aarde niet meer in paradijselijke omstandigheden leven. Zelfs zonder pandemie zijn er aan het menselijk bestaan de nodige uitdagingen en beperkingen verbonden. Toch denk ik niet, dat we nog zonder meer kunnen spreken van een 'aards tranendal', zoals dat eeuwenlang heeft geklonken. Als gelovigen mogen we God danken voor al het goede dat Hij ons geeft, zonder ons daarbij bezorgd te moeten afvragen, of al het aardse onze aandacht niet van ons eigenlijke doel, ons eeuwige heil, wegtrekt.

De boodschap van de kerk beperkt zich er niet meer toe om mensen vooral op het hart te binden zich bij alle omstandigheden neer te leggen en in alle dingen te berusten, alsof alles wat op aarde gebeurt Gods wil is, ook het kwade en mensonterende. De Marxistische religiekritiek, dat godsdienst een middel is in de handen van de machthebbers om de ketenen waar de mensheid mee gebonden is, te verbloemen en onzichtbaar te maken, is niet meer actueel.

Toch betekent dat niet, dat we als christenen al onze hoop op *deze* wereld moeten vestigen. De dingen die we lezen over Gods bewogenheid om mensen, Zijn inzet voor vrede en verzet tegen onrecht en de beloften die we lezen over een nieuwe hemel en een nieuwe aarde waar voor zonde en leed geen plaats meer zal zijn, maken ons er steeds opnieuw van bewust, dat we in Gods naam nog méér te verwachten hebben. Deze wereld is nog niet af, God is nog aldoor bezig haar te vervolmaken. En daarin mogen ook wij een rol spelen - we kunnen ons er immers niet simpelweg neerleggen bij de dingen die God verdriet doen, maar mogen ons geroepen weten om ook zelf vredestitelers te zijn en ons in te zetten voor gerechtigheid (Mt. 5:3-10). Maar daardoorheen en daarbovenuit mogen we ons ervan verzekerd weten, dat de relatie die we hebben met God in Christus niet beperkt is tot dit aardse bestaan, maar dat niets en niemand ons kan scheiden van de liefde van Christus, die ons nabij is tot voorbij het graf. En dat mag ons moed geven tot ongedachte daden.

Als we deze maand onze overledenen gedenken dan staat dat niet in het teken van alles wat we zijn kwijtgeraakt in dit afgelopen jaar. We mogen aan hen denken als aan mensen die hun aardse loop hebben volbracht. Ze zijn niet in het niets verdwenen, maar ze zijn ons vooruit gegaan naar Gods eeuwigheid. Hoe dat precies zal zijn, kunnen wij ons niet voorstellen. Maar dat is ook niet belangrijk. Als we er maar aan mogen vasthouden, dat daar Gods liefde in alles de toon zet en alles geheeld zal zijn dat nu nog gebroken is, mag dat ons de moed geven

om ons volledig toe te vertrouwen aan die Heer, die ons als Zijn kinderen geroepen heeft en die ook aan ons Zijn beloften zal waarmaken. JHB

Kerkraad

Tijden van Corona.

Na onderling overleg besloten we om de komende maanden te vergaderen op een dinsdag en voor de eerste maal was dit op 6 oktober in de kerkzaal. Nog altijd volgens de voorgeschreven Coronamaatregelen. We begonnen de vergadering met het lezen van Psalm 115, *De HEER leeft*. Na het gebed, werden de notulen van de vorige vergadering, van 7 september, overlopen en goedgekeurd. We legden de agenda vast. We evalueerden de voorbije kerkdiensten, 13/09 startzondag, 20/09 met gastpredikant en 27/09 en 4/10 met onze predikant! We missen nog altijd enkele van onze zusters en broeders in de kerkdiensten en dit door de omstandigheden met het Coronavirus.

We bekeken de correspondentie en begonnen aan de Themata. Als eerste punt stond de komende zondag, de Oogstdienst op 11/10, deze dienst zal iets anders ingevuld worden dan gewoonlijk, we doen geen inzameling van etenswaren of kleding, maar we vragen om het geld dat men hiervoor zou uitgeven in de collecte te stoppen, dit voor de vereniging Sint Vincentius die kansarme mensen helpt in onze stad. Georgette zal voor de Oogstdienst de tafel en de plaats ervoor, versieren met vruchten en groenten van het veld. Zondag 18/10 met een gastpredikant. Zondag 25/10 Hervormingsdienst, die we normaal dit jaar samen in de Zandpoortkerk (MZ) zouden vieren, maar helaas door het virus en de getroffen veiligheidsmaatregelen, elk in zijn eigen kerk moet blijven (zie ook ons kerkblad n° 8 van oktober 2020, rubriek: *Samenwerking Zandpoortkerk*). Zondag 1/11 Allerheiligen en waarschijnlijk ook in deze dienst een doop, het kindje Ada van de familie Ingels.

We bekeken de lijst, te bezoeken ouderen. We bekeken ook het jaarplan 2020, voor 6/12 heeft de gastpredikant afgezegd, dit in verband met Corona. Hiervoor zoeken we nog een vervanger (ondertussen is deze gevonden).

De verkiezingen voor Beheerraad en Kerkraad hadden reeds in het voorjaar plaats moeten hebben, maar waren uitgesteld omdat we geen kerkdiensten mochten houden. We besloten die voor de Beheerraad op zondag na de Oogstdienst te houden en de Kerkraadsverkiezingen verschuiven we naar een latere te bepalen datum. Ook voor de uitgestelde gemeentevergadering zoeken we een oplossing.

Ook vanwege Corona hebben we besloten om op donderdag 24 december, Kerstavond, geen kerkdienst te houden, maar zoals gewoonlijk op Kerstdag om 10 uur er een mooie dienst van te maken en nodigen u uit deze zeker bij te wonen! Bij de verslagen, waaronder Kindernevendienst, belijdenis, senioren, diaconaat, zending, pastoraat, groot kerk verband, bekeken we wat belangrijk was. We duiden de agendapunten aan voor de volgende vergadering, deze houden we uitzonderlijk op 27 oktober, dinsdag voor de herfstvakantie.

We roepen u nogmaals op, indien u iets te zeggen heeft, of te melden, of suggesties, we horen dit graag, via mail - telefoon - of brief aan onze predikant of kerkraadslid.

Na de rondvraag lezen we nog een avondlied.

Georges

Samenstelling kerkraad

Predikant:	ds J. Brouwer	015 - 20 51 54
Ouderlingen:	Georgette Saliba	015 - 41 31 85
	Geert Van Cammeren	015 - 31 97 64
	Xavier Van Lierde	0485 - 71 71 08
	Georges Vandensavel	015 - 61 02 03 / 0476-93 99 18
Diaken:		

Verjaardagen

11 november	Naomi Ntamba
15 november	Wibe Brouwer
17 november	Daniël Van Cammeren
29 november	Nelly Luteijn

We wensen al deze jarigen een fijne verjaardag, maar bovenal Gods rijke zegen !

Agenda

12 nov	Bijbelmiddag, 14u30 Kerkzaal
16 nov	Bijbelavond, 20.00 Kerkzaal
26 nov	Seniorenmiddag, 14u30 Kerkzaal
01 dec	Kerkraad, 19u45 Kerkzaal

Liedboek

In ons liedboek, zingen en bidden in huis en kerk, staan mooie liederen, maar ook mooie vertellingen en gedichten. Misschien heb je er al enkele gelezen. Bij elke uitgave van ons kerkblad tracht ik een vertelling of gedicht te brengen.

Op bladzijde 546 staat het volgende van Emile-Jozef De Smedt.

*Heer, onze God,
van U komt al wat deze tafel biedt:
de vrucht van de aarde,
het werk van onze handen,
de gezelligheid die wij genieten.
Wij danken U voor eten en drinken,
voor ons geluk en onze vreugde.
Gedenk ook in Uw goedheid, Vader,
wie honger lijden,
ziek of eenzaam zijn.
Wees hun nabij,
laat onze hulp voor hen Uw zegen zijn,
door Christus, onze Heer.
Amen.*

Emile-Jozef De Smedt

Uitgekozen door Georges

Kerkdiensten

De kerkdiensten in ons kerkje aan de Keizerstraat zijn sinds begin september weer opgestart. In verband met het Corona-virus moeten helaas nog steeds de nodige beperkingen in acht worden genomen:

- wie ziekteverschijnselen heeft blijft thuis
- bij het binnen- en buitengaan worden de handen ontsmet
- gedurende heel de dienst wordt een afstand bewaard van 1½ meter en worden mondmaskers gedragen
- zingen is niet toegestaan.

Om te weten op hoeveel mensen we kunnen rekenen vragen we u om telkens uiterlijk op vrijdag telefonisch (015/20.51.54) of per mail (jhbrouwer@protestant.com) te laten weten of u denkt aanwezig te zijn.

Voor degenen die niet naar de kerk kunnen of durven komen wordt de dienst opgenomen en in de loop van de zondagmiddag op Youtube gezet. De betreffende link vindt u dan op onze Facebook-pagina:

www.facebook.com/VPKBMechelenNoord

Erediensten

Alle diensten gaan door in het kerkgebouw aan de Keizerstraat 26, aanvang telkens om 10.00 uur, tenzij anders vermeld.

zondag 01 november
ds. J. Brouwer
Doopdienst Ada Ingels

organist: P. Oerlemans
2° collecte: Kindernevendienst/Jeugd

zondag 08 november
ds. E. van der Linden

organist: E. Poncin
2° collecte: Synodale Kas

zondag 15 november
ds. J. Vanhees

organist: P. Oerlemans
2° collecte: Zending

zondag 22 november
ds. J. Brouwer

organist: Th. de Jongh
2° collecte: Kindernevendienst/Jeugd

Gedachtenis overledenen, H. Avondmaal

zondag 29 november
ds. J. Brouwer
Eerste Adventszondag

organist: P. Oerlemans
2° collecte: Kindernevendienst/Jeugd

zondag 06 december
ds. G. Snauwaert

organist: P. Oerlemans
2° collecte: Kindernevendienst/Jeugd

O dierbaar België

Beste lezers en lezeressen, in het gehucht Butsel, op de uit 1993 daterende nieuwe begraafplaats van de fusiegemeente Boutersem, ligt Theofiel Daniëls (1909-2000) begraven, dat is mijn grootvader langs moederskant. Op zijn graf prijkt een plaatje met de Belgische driekleur, want hij was een oudstrijder die in 1940 de 18-daagse veldtocht had meegemaakt. Dat plaatje zou hij ongewijfeld een geweldige eer hebben gevonden, want hij was een overtuigd belgicist.

Als kind had ik voor mijn grootvader een enorme bewondering. De man reed met een vrachtwagen van de Tiense suikerfabriek en in mijn kinderogen moest iemand die zo'n groot voertuig bestuurde wel een heel voornaam en belangrijk persoon zijn. Had mijn grootvader directeur van de fabriek geweest, ik zou lang niet zozeer onder de indruk zijn geweest. Ik herinner mij dat hij ons op een dag in Kortenberg kwam bezoeken en zijn "camion" voor de deur van ons huis parkeerde, wat mijn kinderhart deed opzwellen van trots. Zijn lading bestond die dag uit potjes trimoline, waarvan wij er een heleboel kregen, er was toch genoeg. Trimoline is een soort suikerstroop die onder meer gebruikt wordt om ijsjes romiger te maken, maar wij smeerden dat op onze boterham. Terwijl de volwassenen in de woonkamer zaten te praten, wriemelde ik mij ertussen tot ik naast mijn grootvader kon zitten.

In mijn jeugd jaren was ik in Kortenberg lid van de "Koninklijke Fanfare Vlamingen Vooruit" en leerde ik een muziekinstrument bespelen. Niet dat ik een groot talent was, maar toen ik eens mijn instrument had meegenomen naar mijn grootouders die in Kerkom woonden, had mijn grootvader er blijkbaar toch genoeg vertrouwen in om mij te vragen de Brabançonne te spelen. De Brabançonne, ook wel "Vaderlands Lied" genoemd, is het Belgisch volkslied en zijn vraag toont hoezeer mijn grootvader eraan gehecht was.

De Brabançonne vindt haar oorsprong in augustus 1830, bij het begin van de Belgische Omwenteling. Geschreven door de Franse toneelspeler Louis Alexandre Dechet (alias Jenneval, 1801-1830) samen met de arts Constantin Rodenbach (1791-1846) tijdens een bijeenkomst in café L'Aigle d'Or in de Brusselse Greepstraat, riep de tekst aanvankelijk de Nederlandse koning Willem I op, rekening te houden met de grieven van de latere Belgen. Naarmate de revolutie alsmede de reactie erop gewelddadiger werden, veranderde Jenneval ook de tekst van de Brabançonne, die nu radicaliseerde en het Nederlandse koningshuis verwierp: "een koning wie het als zijn vader beschouwde en van wie het slechts rechtvaardige wetten afsmeekte, heeft op het volk zijn

kanonnen gericht". De definitieve Franse bewoording dateert uit 1860, toen de liberale politicus Charles Rogier (1800-1885) de tekst liet veranderen zodat hij niet langer beledigend zou zijn voor de Nederlanders en hun koning, met wie België tegen dan in vrede leefde. Blijven ruziën met de bureu is nooit een goed idee... De Nederlandse en Duitse versies van de Brabançonne dateren van later en zijn bewerkingen van het Franse oorspronkelijke. De muziek werd gecomponeerd door operazanger François Van Campenhout (1779-1848).

De meest courante Nederlandse versie gaat als volgt:

"O dierbaar België, o heilig land der vaadren
Onze ziel en ons hart zijn u gewijd
Aanvaard ons kracht en het bloed van onze aadren
Wees ons doel, in arbeid en in strijd
Bloei o land, in eendracht niet te breken
Wees immer uzelf en ongeknecht
Het woord getrouw, dat ge onbevreesd moogt spreken
Voor Vorst, voor Vrijheid en voor Recht".

Woorden als "heilig", "ziel" en "gewijd" geven aan de tekst een bijna religieuze ondertoon, wat nog versterkt wordt doordat men bij het

beluisteren van het "Vaderlands Lied" geacht wordt op te staan en de hand op het hart te leggen. Het thema van het bloed, symbool van leven en dood, komt terug in zowel de Nederlandse als de Franse en Duitse versies. Voor mijn grootvader in de oorlog kwam dit wellicht wel heel erg nabij. Maar als we de Brabançonne aandachtig lezen, is België niet zomaar een land, het staat ook ergens voor, namelijk voor Vrijheid en Recht (met hoofdletters), waarvan de Vorst geacht wordt de bewaarder te zijn. Als hij faalt in die opdracht, is de vorst niet meer legitiem, vandaar dat mijn grootvader geen hoge dunk had van Leopold III, die naar zijn gevoel te weinig afstand had gehouden van de bezetter in de Tweede Wereldoorlog.

De woorden "bloei o land, in eendracht niet te breken" lijken bijna profetisch in het huidige België met zijn diep verdeelde politieke klasse. In moeilijke tijden is eendracht cruciaal en het gebrek eraan nefast, zoals we dit jaar nog hebben kunnen vaststellen tijdens het soms erratische beheer van de coronacrisis, waar de talrijke ministers met hun versnipperde bevoegdheden niet altijd op één lijn zaten...

God wordt in de Brabançonne niet genoemd en dat is wellicht niet toevallig. De grondleggers van België waren voor een stuk kleinkinderen van de Franse Revolutie uit 1789 en zij hechtten veel belang aan de scheiding tussen religie en staat: de katholieken omdat ze geen overheidsbemoeyenis wilden met de kerk, de liberalen omdat ze geen kerkbemoeyenis wilden met de overheid.

België is een speciaal land in die zin dat het bestaan ervan door sommigen veelvuldig in vraag wordt gesteld, iets wat ik in Nederland of Frankrijk niet zo gauw zie gebeuren. Enerzijds zijn er de Vlaams-nationalisten, voor wie "Vlaanderen" hun vaderland is, anderzijds bestaan er "rattachisten" die een aanhechting voorstaan van Wallonië bij Frankrijk (al dan niet met Brussel erbij).

Franstalig België is totaal op Frankrijk georiënteerd, soms tot het aandoenlijke toe. Zo resideert de Franse president te Parijs in het Elysée-paleis, de ambtswoning van de Waalse minister-president te Namen heet het "Elysette" (letterlijk: "Elyseetje"). Niet verwonderlijk dat sommigen dan nog een stap verder willen gaan...

Vlaams-nationalisten zijn voorstander van een onafhankelijke Vlaamse natiestaat binnen de Europese Unie, maar daarin zijn ze veel meer Belgisch dan ze zelf beseffen. Zonder de Belgische Omwenteling van 1830 zou immers geen "Vlaams Gewest" hebben bestaan. Wanneer in mijn kinderjaren te Kortenberg in het dialect over "de Vloindere" werd gesproken, bedoelde men daarmee de provincies Oost- en West-Vlaanderen en in het Frans had "les Flandres" die zelfde betekenis. Een Vlaams-nationalistische collega van mij, vertelde mij eens, dat hij de Belgische Omwenteling van 1830 als een diep

betreurenswaardige gebeurtenis beschouwde. Toen ik hem erop wees dat hij dan eigenlijk zou moeten ijveren voor her aansluiting bij Nederland in plaats van voor een onafhankelijk Vlaanderen, reageerde hij hier heel heftig op, alsof ik bijna een heiligschennis had gepleegd. Overigens zijn de Vlaamse symbolen, zoals de naam "Vlaanderen", de leeuwenvlag en het lied "Vlaamse Leeuw", allemaal afgeleid uit "De Leeuw van Vlaanderen" (1838), een roman geschreven door Hendrik Conscience (1812-1883) die in 1830 zichzelf als vrijwilliger had aangesloten bij het beginnende Belgische opstandelingenleger. België, land van contradicties en paradoxen...

Wallonië is evenzeer een bastaardkind van moeder België: de naam Wallonië werd pas in 1844 voor het eerst gebruikt door de schrijver Charles Grandgagnage (1812-1878) in zijn dichtbundel "Wallonnades". Het adjectief "Waals" bestond wel al sinds mensenheugenis, het was het woord waarmee Germaanse volken hun niet-Germaanse burens aanduiden.

Mijn grootvader zou al dat separatisme en regionalisme maar niks hebben gevonden. Hij was immers in de oorlog "ne witte" geweest, een goede Belg. Die Vlaams-nationalisten, waren dat geen "zwette" (collaborateurs, van wie sommigen een uniform met zwart hemd droegen)? In de ogen van hemzelf en veel van zijn generatiegenoten bleven de Vlaams-nationalisten halve of hele landverraders, of toch minstens verdacht. Dat is lang blijven hangen, zoals blijkt uit een anekdote uit mijn eigen herinnering: wanneer de fusiegemeente Kortenberg in de jaren 1980 op 11 juli Guldensporenvieringen begon te organiseren, was van de zeven toen bestaande fanfares er slechts één bereid de "Vlaamse Leeuw" te spelen, de anderen weigerden dit halsstarrig.

Bij dat alles mogen we natuurlijk niet vergeten dat het sommige Franstaligen zelf zijn, die door een minachtende of zelfs hatelijke houding veel Vlamingen tot Vlaams-nationalisten hebben gemaakt. Mijn eigen vader nam bij de Belgische nationale vliegmaatschappij Sabena ooit deel aan een examen om promotie te maken: hij slaagde, maar het was een lager geklasseerde Franstalige die de functie kreeg. Ikzelf heb toen ik in 1985 te Brussel werkte meegemaakt, dat sommige Franstalige Brusselaars naar aanleiding van een spoorwegstaking op kantoor dansten en juichten: "enfin Bruxelles est à nous, les Flamands ne savent plus venir". Dit waren eentalige mensen die koppig weigerden ook maar één woord Nederlands te leren, "car c'est trop moche, cette langue de paysan" (want ze is te lelijk, die boerentaal).

De Franse taal heeft wereldwijd een enorme uitstraling en het is wellicht dankzij haar dat de Gentenaar Maurice Maeterlinck (1862-1949) in 1911 de Nobelprijs voor literatuur kon winnen. In het

Nederlands zou zijn werk niet dezelfde weerklank hebben gevonden. En evenzo werden de zanger Jacques Brel (1929-1978) en de zangeres-actrice Annie Cordy (geboren Léonie Cooreman, 1928-2020) grote sterren in Frankrijk. Beide waren van Vlaamse afkomst en hadden ze in het Nederlands gezongen, waren ze misschien wel doorgebroken in Nederland, maar in vergelijking met Frankrijk is dat een kleiner land zonder hoogstaande cultuur en bovendien vandaag volledig Angelsaksisch georiënteerd.

Niettemin, zelfs al heeft het dan geen prestige zoals het Frans, het Nederlands is de taal van meer dan de helft van de Belgen en behoort als dusdanig gerespecteerd te worden, ook door de Franstaligen. Wie België beweert lief te hebben, moet op zijn minst wat goede wil tonen jegens zijn anderstalige medeburgers. Ik heb dus over de Vlaams-nationalisten een meer genuanceerde mening dan mijn grootvader. Overigens, hoewel mijn grootmoeder geen Frans kende, was tweetaligheid het ideaal van mijn grootouders en zo kwam het dat mijn moeder (geboren in 1936) rond 1950 in Tienen op een Franstalige nonnenschool heeft gezeten ("les Soeurs de Notre Dame"). Luttele jaren later werd het onderwijs in Vlaanderen verplicht volledig vernederlandst.

Het huidige federale België is eigenlijk een compromis tussen de verschillende bestaande standpunten over wat nu precies ons vaderland is: enerzijds blijft België als staat overeind, anderzijds hebben de verschillende gewesten allerlei bevoegdheden waarbinnen ze soeverein hun ding kunnen doen. Alles bijeen is dat nog zo geen slechte oplossing, zo lijkt het mij, op voorwaarde dat iedereen meer dan nu oprecht bereid is samen te werken.

En tot slot, zijn we als christenen, of we nu Frans, Nederlands of Duits spreken, niet allemaal op weg naar hetzelfde vaderland, waaraan onze ziel en ons hart moeten gewijd zijn?

Hugo Wilmaerts

Noot:

- 18-daagse veldtocht: in de Tweede Wereldoorlog, de operatie van het Belgisch leger vanaf de Duitse inval op 10 mei 1940 tot aan de capitulatie op 28 mei 1940
- Jenneval sloot zich aan bij de revolutionaire legers en sneuvelde te Boechout op 18 oktober 1830 tijdens een gevecht met Nederlandse troepen (aan de Holle Weg nabij het Hof van Boechout)
- Zwet: Zuid-Brabants dialect voor "zwart"

Jaarverslag 2019

Nu de gemeentevergadering in maart niet is kunnen doorgaan en het onduidelijk is, wanneer daarvoor een nieuwe datum gevonden kan worden, heeft de kerkraad besloten om het Jaarverslag 2019 in enkele exemplaren ter inzage te leggen in de kerk. U kunt uw eventuele vragen via een kerkraadslid stellen en mag daarop dan spoedig antwoord verwachten.

Adventskalender

De Protestantse Kerk Nederland heeft een Adventskalender uitgebracht met bezinnende teksten voor alle dagen van 29 november tot en met 25 december. Lichtstraaltjes in het donker van de tijd. Hij is gratis te bestellen via <https://petrus.protestantsekerk.nl/adventskalender>, maar u kunt hem ook inzien of downloaden via <https://www.protestantsekerk.nl/download24288/Inkijkexemplaar%20Adventskalender%20Geef%20licht%202020.pdf>

(Scheur)kalender

Zoals gebruikelijk wordt er in de kerkzaal weer een intekenlijst opgehangen, waarop u uw naam kunt zetten als u met Kerst liever een scheurkalender ontvangt dan een dagboekje. Wacht u niet te lang met invullen?

Almachtige God,

*Ik kom tot Uw troon
en kniel in Uw aanwezigheid.*

*Ik bid voor mij
en voor alle mensen rondom mij
om te leren altijd dankbaar te zijn
voor alles
wat wij uit Uw genade ontvangen.*

*Ik bid voor mij
en voor alle mensen
om te leren aanvaarden
wie wij zijn en wat wij zijn.*

*In de naam van Jezus Christus,
onze Heiland, bid ik dit.*

Amen.

N. NAJARIN

Brief van onze nieuwe proponent

Beste broeders en zusters,

Volgende week begint mijn proponentenschap in de VPKB. Dat wil zeggen dat ik mij een jaar lang voorbereid op het predikantschap binnen de kerk. Het eerste halfjaar mag ik van jullie veel leren en mag ik mij verder bekwamen in de werkzaamheden van een predikant. Ook mag ik de VPKB als professional leren kennen. De VPKB is voor mij geen onbekende kerk en Mechelen is voor mij geen onbekende plaats.

Zes jaar geleden ben ik van Nederland naar Vlaanderen gekomen om theologie te studeren in Leuven. Sinds die tijd ben ik lid van de VPKB te Leuven. Het station van Mechelen ken ik goed omdat ik daar vaak gewacht heb op de trein naar Leuven of naar Nederland. Af en toe maakte ik dan een klein rondje door Mechelen. Ik ben er van overtuigd dat ik deze prachtige stad anders ga leren kennen.

Van nature ben ik een waterrat, ik ben graag in het zwembad om te ontspannen of baantjes te trekken. Ook plons ik graag met mijn duikuitrusting in verschillende wateren om het onderwater leven te ontdekken en visjes te kijken. Daarnaast vind ik het leuk om te wandelen in het bos of lekker te lezen.

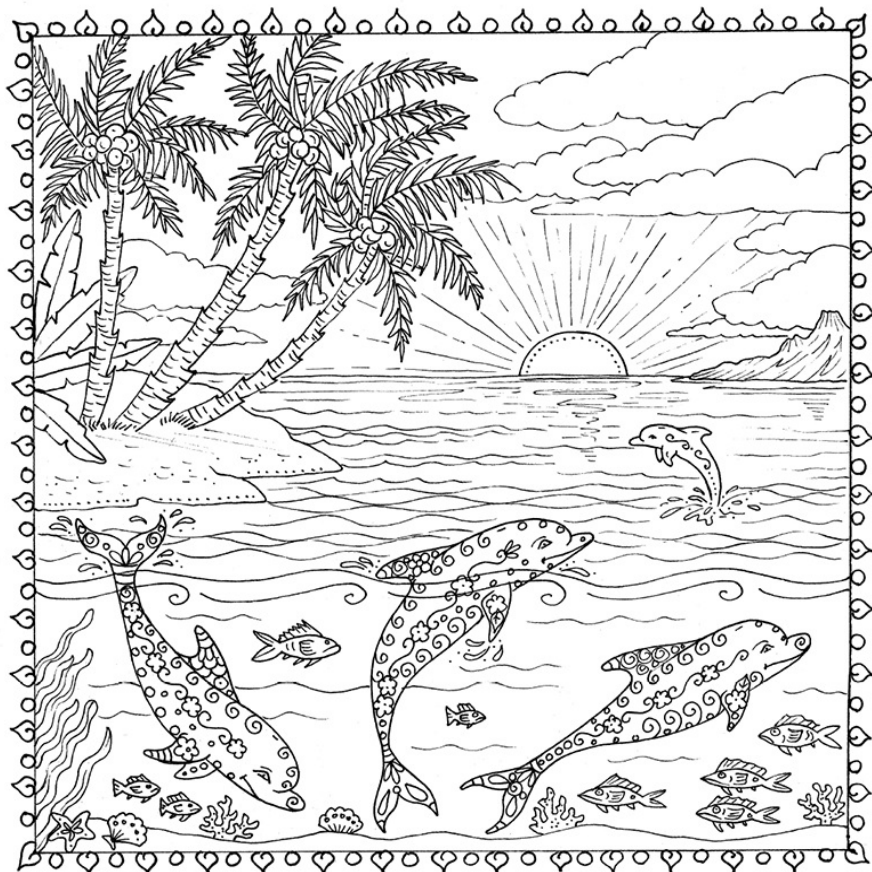
Vanwege de coronapandemie is het een vreemde tijd waarin wij leven. Er moet –letterlijk- veel afstand worden genomen en dit zal invloed hebben op het proponentenschap. Ondanks dat hoop ik met u kennis te kunnen maken. En ben ik er van overtuigd dat ik mooie plaats krijg waarin ik mij mag voorbereiden op het predikantschap.

In Christus verbonden,

Gijs Bleijenberg

Paradijs

In onze fantasie is het paradijs net zo iets als onze fijnste herinneringen en de mooiste plekjes die we kennen. Is er iets speciaals waar jij daarbij aan denkt? Iets dat je zou missen als het er niet was?

Maar we mogen weten, dat Gods nieuwe aarde nóg mooier zal zijn. Mooier zelfs dan onze mooiste dromen. Iets om echt naar uit te zien. Volmaakt.